

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/32/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201939
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201939.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Kaufland Slovenská republika, v.o.s., Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, zastúpený: PRK Partners, s.r.o., Hurbanovo námestie 3, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného - „Stanoviska k rozkladu spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s.“ číslo 1621/2014-KM zo dňa 04.11.2014, Protokolu o vykonanej kontrole zo dňa 31.07.2014, č. záznamu 19936/2014 v znení Dodatku k protokolu o vykonanej kontrole zo dňa 09.10.2014, č. záznamu 26331/2014 v spojení s Oznámením o opodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam a písomné zdôvodnenia neopodstatnenosti námietok zo dňa 09.10.2014, č. záznamu 26328/2014, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/253/2014-80, zo dňa 03.11.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/253/2014-80 zo dňa 3. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konanie n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Ďalej konštatoval, že vychádzajúc zo skutkového stavu tak, ako tento vyplynul zo žalovaným predloženého administratívneho spisu má tunajší súd za to, že ide o žalobu predčasne podanú, žiadne zo žalobcom napadnutých rozhodnutí nie jej možné považovať za rozhodnutie preskúmateľné v správnom súdnictve a teda je konanie vo veci potrebné zastaviť. V preskúmvanej veci je kľúčovou otázkou preskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa vo svojej argumentácii opiera o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/31/2011, tvrdiac, že v jeho veci ide o prípad obdobný,

kedy je povinnosťou správneho súdu napadnuté rozhodnutia preskúmať bez ohľadu na ich formu. V tejto súvislosti však súd poznamenáva, že pokiaľ sa účastník odvoláva na už právoplatné rozhodnutie v inej veci, dopadá naňho dôkazné bremeno v otázke skutkovej a právnej obdobnosti oboch vecí. Bolo teda povinnosťou žalobcu preukázať, že tiež pre právne posúdenie je rozhodný skutkový stav vo veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 5Sžf/31/2011 totožný, resp. obdobný skutkovému stavu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5S/253/2014. Tunajší súd však dospel k opačnému záveru a to z dôvodov, ktoré uvedie v nasledujúcom texte odôvodnenia.

Tunajší súd v žiadnom prípade nespochybňuje možnosť za určitých okolností preskúmať tiež akty správnych orgánov, nemajúce formu rozhodnutia podľa Správneho poriadku. Považuje však za potrebné zdôrazniť, že konanie v správnom súdnictve je prostriedkom ultima ratio. Ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov právnych vzťahov súdom nastupuje až po zlyhaní všetkých zákonných prostriedkov nápravy v rámci správneho konania. Uvedené je zrejmé z celej konštrukcie druhej hlavy piatej časti O.s.p., keď zákon napr. požaduje vyčerpanie žalobcovi prípustných opravných prostriedkov a pripúšťa iba preskúmanie druhostupňových rozhodnutí správnych orgánov, vylučuje zo súdneho prieskumu rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania, ale tiež v ustanovení § 245 ods. 1 O.s.p. upravuje povinnosť súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdiť i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup. Na tomto mieste teda možno uzatvoriť, že správne súdy preskúmajú až konečné rozhodnutie správnych orgánov - bez ohľadu na ich formu, pričom inými rozhodnutiami, resp. postupmi správnych orgánov sa zaoberajú až v rámci preskúmania napadnutého konečného rozhodnutia. Správny súd teda v zásade preskúmava akýkoľvek akt správneho orgánu, po ktorého vydaní už nemôže nasledovať ďalšie konanie a ktorého vydanie môže ukrátiť na právach žalobcu, resp. ktoré sa týka základných práv a slobôd žalobcu.

Nie bez významu bude potom poukázať na ústavnoprávne korene daného princípu, keď síce základným kameňom správneho súdnictva je ochrana základných práv a slobôd jednotlivca pred svojvôľou štátu a jeho výkonnej moci zverenej správnym orgánom, avšak tiež správny súd nesmie extenzívne poňatou preskúmacou činnosťou zasahovať do právomoci moci výkonnej. Cieľom takejto úpravy teda bude predísť situácií, kedy by súdy vstupovali do potenciálne neskončených správnych konaní preskúmaním procesných rozhodnutí, čoho dôsledkom by mohlo byť až narušenie trojdelenia moci.

Vo veci prejednáwanej na NS SR pod sp. zn. 5Sžf/31/2011 žalobca napadol zápisnicu o prerokovaní výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní, vykonávanú po uzavretí zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že išlo o kontrolu po uzavretí zmluvy, aj keď Úrad pre verejné obstarávanie dospel k záveru o pochybeniach vo verejnom obstarávaní, nemohol pristúpiť k vydaniu žiadneho pre konanie vo verejnom obstarávaní typického rozhodnutia, ako napr. nariadeniu odstránenia protiprávneho stavu, zrušeniu rozhodnutia kontrolovaného o vylúčení uchádzača záujemcu alebo účastníka, zrušeniu rozhodnutia kontrolovaného o výbere záujemcov alebo účastníkov atď... Uvedeným následne pre žalobcu nebolo možné žalovať o preskúmanie takéhoto formalizovaného rozhodnutia. Žalobca však mal za to, že došlo k zásahu do jeho práv - konkrétne základného práva na majetok - a to v protokole nadväzujúcom a o protokol sa obsahovo opierajúcom liste ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka, ktorým žalobcovi oznámil nemožnosť pripustenia do financovania projektu a umožnenia čerpania finančných prostriedkov zo štrukturálnych fondov Európskej únie, a odstúpenie od Zmluvy, preto v správnom súdnictve žaloval zápisnicu o prerokovaní protokolu. Čo sa potom týka jej preskúmateľnosti, nemožno dôvodit' ani, že správne konanie mohlo pokračovať konaním o správnom delikte podľa § 149 vtedy platného a účinného zákona o verejnom obstarávaní. Ujmou na právach žalobcu malo byť odstúpenie od zmluvy a neumožnenie čerpania finančných prostriedkov zo štrukturálnych fondov EU, nie pokuta vydaná v správnom konaní. Akékoľvek relevantné správne konanie sa skutočne skončilo prerokovaním protokolu podľa § 146c ods. 5 v danom čase platného zákona o verejnom obstarávaní, a preto len zápisnica z neho mohla skutočne byť predmetom preskúmania, keďže spĺňala obe podmienky - a to že išlo o konečné de facto rozhodnutie a skutočnosť, že sa týkala základných práv žalobcu v uvedenom prípade.

Uvedené však nie je možné ustáliť vo veci prejednávanej pred tunajším súdom v konaní sp. zn. 5S/253/2014, kedy zákon o neprimeraných podmienkach upravuje vo svojom § 6 kontrolu neprimeraných podmienok s tým, že táto sa končí buď záznamom alebo protokolom o vykonanej kontrole. Protokolom sa kontrola končí v prípade, že počas kontroly došlo k zisteniu porušenia zákona u kontrolovaného subjektu. Pre prípad zistenia porušenia zákona - a teda ukončenia kontroly protokolom - však zákon upravuje ďalší postup správneho orgánu - a to konanie o správnom delikte podľa § 8 zákona o neprimeraných podmienkach. Na toto konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, t. j. Správny poriadok bude teda ukončené formalizovaným rozhodnutím, ktoré má náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku, proti ktorému bude prípustné odvolanie a prípadne tiež správna žaloba podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Na tomto mieste je vhodné pripomenúť tiež skutočnosť, že žalobca neuviedol tak, ako protokol, resp. dodatok k nemu bez ďalšieho zasahoval do jeho základných práv a slobôd, preto má tunajší súd za to, že tento bude iba dôkazom použitým v konaní o správnom delikte. Protokol o kontrole tak nie je konečným de facto rozhodnutím, ale obligatórne po jeho vydaní nasleduje konanie o správnom delikte podľa § 8 zákona o neprimeraných podmienkach.

Pokiaľ teda žalobca napadne žalobou druhostupňové rozhodnutie vydané v uvedenom konaní o správnom delikte, bude subsidiárne predmetom súdneho prieskumu tiež protokol o vykonanej kontrole v znení jeho dodatku v spojení s oznámením o opodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam a písomné zdôvodnenie o neopodstatnenosti námietok. Tieto správne akty však nie sú samostatným predmetom prieskumu v správnom súdnictve.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/253/2014-80 zo dňa 03.11.2015 v zmysle ust. § 221 ods.1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to z dôvodov podľa § 205 ods.2 písm. a), d) a f) O.s.p., pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p., krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že spoločnosti Kaufland sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Uviedol, že v žalobe podrobne zdôvodnili nezákonnosť rozhodnutia, pričom podľa jeho názoru sa žalovaný dopustil predovšetkým nasledovných pochybení:

- a) neaplikoval na kontrolu Správny poriadok
- b) pri výkone kontroly porušil právo spoločnosti Kaufland na spravodlivý proces; a tiež právo na ochranu súkromia v zmysle Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
- c) neprerokoval so spoločnosťou Kaufland Úplný protokol ústne postupom podľa § 11 ods. 2 písm. g) zákona o kontrole
- d) nesprávne aplikoval a vykladal príslušné ustanovenia zákona a dospel k nesprávnemu kontrolnému zisteniu č. 1, keďže nezodpovedá skutočnému stavu veci.

Podľa názoru žalobcu sa krajský súd vôbec nevyjadril k námietkam spoločnosti Kaufland, ktorými odôvodňovala nezákonnosť rozhodnutia, pričom podrobne opísal, prečo by malo byť rozhodnutie žalovaného preskúmateľné súdom. Žalovaný úplným protokolom deklaroval, že žalobca sa údajne dopustil porušenia zákona, uložil žalobcovi povinnosť uloženú protokolom, žalovaný potvrdil prostredníctvom rozhodnutia o rozklade uvedené zásahy do práv, právom chránených záujmov a povinností žalobcu, úplným protokolom a rozhodnutím o rozklade sú priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu, porušenie zákona tvrdené žalovaným a ani uložená povinnosť nebudú predmetom žiadneho ďalšieho konania, záver, že protokol o vykonaní kontroly vydaný podľa zákona o kontrole a súvisiace rozhodnutia podliehajú prieskumu zákonnosti zo strany súdov potvrdzujú aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/31/2011.

Ďalej uviedol, že rozhodnutie sa týka základných práv a slobôd spoločnosti Kaufland. V protokole bola

žalobcovi uložená povinnosť vykonať opatrenia v zmluvnom vzťahu s dodávateľom, aby nedochádzalo k údajnému porušeniu zákona. Priamo na základe protokolu bude žalobca nútený začať rokovania s dodávateľom o prípadných dodatkoch zmluvnej dokumentácie alebo o inej právnej úprave vzájomného zmluvného vzťahu, resp. vykonať vo vzťahu k dodávateľovi iné kroky tak, aby bol zmluvný vzťah v súlade s výkladom zákona.

Podotkol, že vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že rozhodnutie, ktoré obsahuje záväzný a určitý výrok o povinnosti uloženej protokolom zasahuje do základných práv a slobôd žalobcu v súvislosti so zmluvným vzťahom s dodávateľom, napr. do jej práva na podnikanie. Súčasťou práva na podnikanie je určite aj zmluvná sloboda spoločnosti Kaufland zahŕňajúca aj jej rozhodovanie o obsahu, forme a znení konkrétneho zmluvného vzťahu v medziach určených príslušnými predpismi - do ktorej v tomto prípade zasiahol žalovaný prostredníctvom povinnosti uloženej protokolom.

Žalobca v podanom odvolaní konštatoval, že rozhodnutie je konečným rozhodnutím, ktoré podlieha prieskumu v správnom súdnictve. Vydaniu rozhodnutia predchádzali všetky štádiá správneho konania a to: žalovaný začal konanie, následne vykonal dokazovanie, ku ktorému sa žalobca vyjadroval, žalovaný vydal protokol, v ktorom uviedol, že žalobca porušil zákon a uložil mu povinnosť, žalobca podal proti protokolu námietky, následne podal proti protokolu rozklad, žalovaný vydal rozhodnutie o rozklade, v ktorom uviedol, že považuje rozklad za neopodstatnený a bezdôvodný, čím ukončil správne konanie. Rozhodnutie je konečným rozhodnutím a nepredstavuje iba predbežné rozhodnutie.

Podľa názoru žalobcu predmetom následného pokutového konania nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach žalobcu, resp. o tom, či porušil zákon a o opatreniach na odstránenie daného porušenia ale výlučne rozhodovanie o uložení pokuty na podklade vydaného konečného rozhodnutia najmä protokolu a o určení lehoty na odstránenie porušenia zákona.

Povinnosť uložená protokolom (vykonať opatrenia na odstránenie porušenia zákona) pritom vznikla spoločnosti Kaufland už v momente vydania protokolu (resp. po vypracovaní dodatku k protokolu, najneskôr však vydaním rozhodnutia) a to bez ohľadu na výsledky pokutového konania. V pokutovom konaní spoločnosť Kaufland už nebude môcť ovplyvniť obsah (závery protokolu a ani povinnosti uloženej protokolom). V rámci pokutového konania už nebude môcť žalovaný meniť povinnosť uloženú protokolom (vykonať opatrenia na odstránenie porušenia zákona). V zmysle § 8 ods. 3 zákona totiž platí, že „ministerstvo spolu s pokutou určí lehotu na odstránenie neprimeranej podmienky“. Ministerstvo tak v pokutovom konaní rozhoduje len o dĺžke na vykonanie povinnosti uloženej protokolom ale nie o samotnom obsahu tejto povinnosti.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril a navrhol, napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Podľa jeho názoru žalobca v podanom odvolaní opakovane uvádza argumenty obsiahnuté v žalobe. Pochybenie krajského súdu vidí žalobca v nesprávnom posúdení otázky, či žalobou napadnutý protokol zasahuje do základných práv a slobôd, či tento protokol je rozhodnutím a či podlieha súdnemu prieskumu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože na súdny prieskum chýba správny súdom právomoc.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho

orgánu“).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 O.s.p. súdy nepreskúmajú

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa § 249 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo uznesenie krajského súdu, ktorým bolo konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavené, z dôvodu, že ide o žalobu predčasne podanú, žiadne zo žalobcom napádaných rozhodnutí nie je možné považovať za rozhodnutie preskúmateľné súdom v správnom súdnictve a teda konanie vo veci je potrebné zastaviť.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou, doručenou krajskému súdu dňa 20.11.2014, domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného „Stanoviska k rozkladu spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s.“ č. 1621/2014-KM zo dňa 04.11.2014, Protokolu o vykonanej kontrole zo dňa 31.07.2014, č. záznamu 19936/2014 v znení Dodatku k protokolu o vykonanej kontrole zo dňa 09.10.2014, č. záznamu 26331/2014 v spojení s Oznámením o opodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam a písomné zdôvodnenia neopodstatnenosti námietok zo dňa 09.10.2014, č. záznamu 26328/2014. Tieto považoval za rozhodnutia, ktorými sú jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté.

V prejednávanej veci žalovaný oznámil žalobcovi začatie kontroly oznámením č. 2201/2014-020 zo dňa 11.03.2014. Kontrola bola zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona o neprímeraných podmienkach vo väzbe na vybraných dodávateľov. Žalovaný vypracoval dňa 31.07.2014 Protokol o vykonanej kontrole č. záznamu 19936/2014, spis č. 2201/2014-020. Zo záveru protokolu vyplynulo, že žalobca porušil zákon o neprímeraných podmienkach vo väzbe na ustanovenie § 4 ods. 4 písm. f) v zmluvnom vzťahu s dodávateľom Pivovar Popper. K tomuto záveru došiel žalovaný v dôsledku zistenia, že žalobca

zo 108 ks kontrolovaných faktúr v 4 prípadoch prekročil lehoty splatnosti faktúr o 1 - 5 dní. Súčasne žalovaný v protokole o kontrole konštatuje, že žalobca v obchodnom vzťahu so spoločnosťou Pivovar Popper, s.r.o. nedohodol neprimeranú podmienku podľa ostatných ustanovení § 4 zákona o neprimeraných podmienkach. Kontrolná skupina uložila žalobcovi dodržiavať zákon o neprimeraných podmienkach a vykonať nevyhnutné opatrenia tak, aby nedochádzalo k porušeniu tohto zákona vo väzbe na § 4 ods. 4 písm. f) v zmluvnom vzťahu s dodávateľom Pivovar Popper.

Žalobca podal proti protokolu o kontrole námietky ku kontrolným zisteniam. Dňa 09.10.2014 žalovaný vydal dodatok k protokolu č. záznamu 26331/2014, spis č. 2201/2014020, ktorým opravil a doplnil pôvodný protokol o kontrole tak, že konštatuje prekročenie lehoty splatnosti dodávateľských faktúr „v 2 prípadoch s prekročením lehoty splatnosti faktúr 1 a 3 dní“. Výsledok konania o námietkach žalovaný oznámil listom č. 26328/2014, spis č. 2201/2014-020 zo dňa 09.10.2014 označeným ako oznámenie o preverení opodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam a písomné odôvodnenie neopodstatnenosti námietok, doručeným žalobcovi 14.10.2014. Žalovaný odôvodnil čiastočné akceptovanie žalobcových námietok. Proti protokolu v znení jeho dodatku a oznámeniu o vyhodnotení námietok podal žalobca rozklad. Na uvedené podanie žalobcu označené ako rozklad vydal žalovaný dňa 04.11.2014 prípis Stanovisko k rozkladu spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., v ktorom žalovaný uviedol, že sa nemôže ďalej zaoberať podaným rozkladom, keďže tento nebol podaný proti žiadnemu existujúcemu rozhodnutiu ministerstva ako správneho orgánu a tiež neexistuje správny orgán, ktorému by bolo možné uvedený rozklad postúpiť.

V priebehu kontroly boli zistené určité nezrovnalosti, ktoré boli žalobcovi oznámené Protokolom o vykonanej kontrole č. záznamu: 19936/2014, spis č.: 2201/2014-020 zo dňa 31.07.2014, ktorý bol vypracovaný podľa zákona č. 362/2012 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchodných vzťahoch, ktorých predmetom sú potraviny a platnými právnymi predpismi.

Námietka žalobcu, že jeho povinnosť vykonať opatrenia (v zmysle Protokolu o vykonanej kontrole č. záznamu: 19936/2014 z 31.07.2014, v zmysle ktorého bola žalobcovi uložená povinnosť ako kontrolovanému subjektu dodržiavať Zákon o neprimeraných obchodných podmienkach a vykonať nevyhnutné opatrenia tak, aby nedochádzalo k porušeniu tohto zákona vo väzbe na § 4 ods.4 písm. f) v zmluvnom vzťahu s dodávateľom Pivovar Popper) už nebude predmetom žiadneho ďalšieho konania a žalobca nemá tiež možnosť iniciovať jej riadne preskúmanie, považuje odvolací súd za nedôvodné. Taktiež považuje za irelevantné tvrdenie žalobcu, že žalovaný pri výkone kontroly viacnásobne porušil práva spoločnosti na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru ako aj právo na rešpektovanie súkromia v zmysle čl. 8 Dohovoru. Predmetný protokol je možné považovať podľa názoru senátu odvolacieho súdu za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na ustanovenie § 8 zákona o neprimeraných podmienkach - a to konanie o správnom delikte. Na toto konanie, ako povedal i krajský súd, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu. Z ustanovenia § 244 ods. 1 a 2 O.s.p. jednoznačne vyplýva, že sa nemožno domáhať iba preskúmania zákonnosti postupu správneho orgánu. Súd skúma zákonnosť postupu v súvislosti s preskúmvaním zákonnosti konečného rozhodnutia.

Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez

priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

V tejto súvislosti dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti to, že sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania. Podľa § 244 ods. 1 až 3 O.s.p. iba tie rozhodnutia správnych orgánov, ktorých priamym účinkom je legálny zásah do právneho postavenia jednotlivca (prostredníctvom založenia, zmeny alebo zrušenia oprávnenie alebo povinnosti) alebo pripustenie možnosti tohto legálneho zásahu do jeho práv, právom chránených záujmov alebo povinností, podliehajú súdnemu prieskumu postupom podľa piatej časti O.s.p., ktorý má charakter subsidiárnej súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR pre oblasť rozhodovania v správnom konaní.

Pôsobenie generálnej klauzuly je teda obmedzené negatívnou enumeráciou rozhodnutí a postupov, ktoré sú zo súdneho preskúvania vylúčené na základe zákona (§ 244). Toto ustanovenie treba nevyhnutne vykladať v spojitosti s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého ten, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, sa môže obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúvanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Negatívny výpočet, v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, uvedený v § 248 má charakter výnimiek a nesmie byť zásadne rozširovaný. Rozhodne tu treba vylúčiť jeho rozšírenie na základe analógie.

Žalobcovia v žalobe navrhli preskúvanie rozhodnutia správneho orgánu - Stanoviska k rozkladu spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s., Protokolu o vykonanej kontrole v znení jeho dodatku, Oznámenie o opodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam a písomné zdôvodnenia neopodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam. Ktoré uznesenia upravujú vedenie konania síce O.s.p. nevymenúva, ani nevymedzuje žiadnymi znakmi avšak v zmysle ustálenej judikatúry: „Uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, zostávajú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti oprávneho prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak, pričom výslovné zrušenie predchádzajúceho uznesenia nie je potrebné.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15.07.2010, sp. zn. 5 Cdo 101/2010)

Rozhodnutia, ktoré napáda žalobca nie sú rozhodnutím vo veci samej, ale ide o rozhodnutia správneho orgánu procesného charakteru. Z toho dôvodu tiež nie je možné preskúmať ani postup správneho orgánu smerujúci k vydaniu rozhodnutiu procesnej povahy.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že: zákon o neprimeraných podmienkach upravuje vo svojom § 6 kontrolu neprimeraných podmienok s tým, že táto sa končí buď záznamom alebo protokolom o vykonanej kontrole. Protokolom sa kontrola končí v prípade, že počas kontroly došlo k zisteniu porušenia zákona u kontrolovaného subjektu. Pre prípad zistenia porušenia zákona - teda ukončenia kontroly protokolom - však zákon upravuje ďalší postup správneho orgánu - a to konanie o správnom delikte podľa § 8 zákona o neprimeraných podmienkach. Na toto konanie sa vzťahuje všeobecný predpis s právom konaní - Správny poriadok - bude teda ukončené formalizovaným rozhodnutím, ktoré má náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku, proti ktorému bude prípustné odvolanie a prípadne tiež správna žaloba podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Pokiaľ teda žalobca napadne druhostupňové rozhodnutie vydané v uvedenom správnom konaní o správnom delikte, bude subsidiárne predmetom súdneho prieskumu tiež protokol o vykonanej kontrole v znení jeho dodatku v spojení s oznámením o opodstatnenosti námietok ku kontrolným zisteniam a písomné zdôvodnenie o neopodstatnenosti námietok. Tieto správne akty však nie sú samostatným predmetom prieskumu v správnom súdnictve.

Nakoľko v tejto veci konanie o správnom delikte nebolo ešte právoplatne skončené a teda správny orgán

ešte nerozhodol meritórnym rozhodnutím vo veci samej, teda nemožno konštatovať porušenie procesných práv žalobcu, keďže o ich právach sa ešte právoplatne nerozhodlo.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v súvislosti s postupom krajského súdu a jeho rozhodovaním došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s týmto tvrdením, pretože zákonným postupom súdu nemôže dôjsť k zásahu do základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 v zmysle ktorého: „každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.“

V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť žalobcu k rozhodovacej činnosti Ústavného súdu, ktorý judikoval, že obsahom tohto základného práva je poskytnúť (neodňať) súdnu ochranu, ak sú splnené všetky procesné podmienky súdneho konania. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 14/2001 konštatuje nasledovné: „Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúca povinnosť súdu konať. Ak osoba uplatní svoje právo v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami, orgány súdnej moci majú povinnosť umožniť každému aby sa uplatnením práva zaručeného čl. 46 ústavy stal účastníkom súdneho konania.“

V zmysle uvedeného sa argumentácia žalobcu o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu javí ako nedôvodná, nakoľko v predmetnej veci sa krajský súd vecou zaoberal, pričom dospel k právnenému záveru, že rozhodnutia žalovaného nepodlieha súdnemu prieskumu podľa § 248 písm. a/ O.s.p., pretože ide o procesné správne rozhodnutie. Tým, že konajúci súd konanie zastavil, postupoval v intenciách ustanovení O.s.p., a týmto postupom nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, keďže pre takýto postup súdu boli splnené podmienky.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd nepochybil, keď konanie v súlade s ustanovením 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, keďže v danom konaní neexistuje spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle § 248 písm. a) O.s.p.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný. Žalovaný nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.